

Celje in okolica.

(Proste črtice. — Sestavil *Andrej Fékonja.*)

(Dalje.)

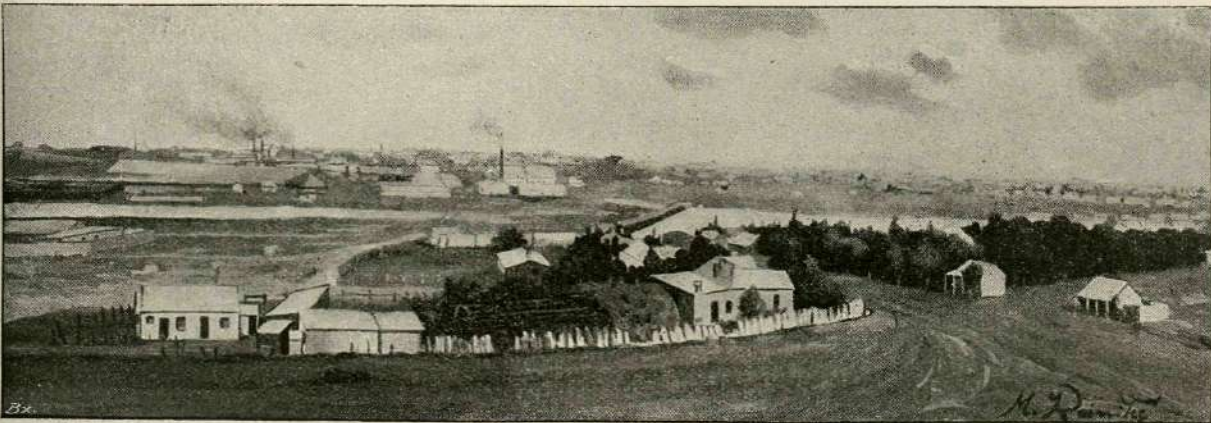
Kopališče „Diana“ je last kopališke zadruge „Diane“, na katere čelu so nekateri celjski po izbor Slovenci. Zgradba sama je lična in lepa; ima 27 prostornih kabin, opravljenih takim napravam primerno. Voda Savinje pred kopališčem je globoka 2 do 4 m, pa čista kakor kristal. — No, tedaj pa le:

Kdo s' upa, bodi oproda ali knez,
v krnico potopiti se? . . .')

Nadaljujoč po cesti naprej proti Laškemu dospemo v četrť ure do gostilne, stoječe desno nad okrajno cesto, navadno nazvane pri „Grenadirju“, pravo I. Jezerniku, kateri baje „toči najboljšo vinsko kapljico“. No, ker baš „po leti vroče je“, zato

hladí nas grozdja kri,
in vinček nam prav dobro st'ri.'

Zopet četrť ure od todi mimo kamenoloma na desni smo v soteski ob strmi k

Zlati rudnik pri Johannesburgu v Transvaalu.

reki napuščeni gori Vipoti; in še kratko četrť, pa stojimo na mestu, kjer „ob skali na bregu se voda pení“. To je namreč skala moleča visoko nad Savinjo, obrastla s travo in grmovjem, ločena od ostalega hriba, od katerega jo je osamila cesta tu skoz presekana ter okoli nje se vijoča. Celjski Nemci imenujejo to skalo „Jungfernsprung“ ter pravijo, da bi to bila savinjska — Loreley.

To bil je skok čez skalni rob
tja dol v Savine mokri grob! . . .?)

Od glavne doline se cepi mnogotero stranskih dolinic in dolov in to z dokaj

ljubko podobo, rekel bi skoro do bogatega značaja planinskega. Pa tako nahajamo todi marsikatero mično okolico i na tej i na oni strani Savinje.

Pri omenjenem „Grenadirju“ drži prek Savinje lesen most za pešce.

Krenemo li tukaj na levi breg reke, lahko se vrnemo tam ob vodi pod Starim gradom v mesto nazaj, ali pa se pod železniškim nasipom po malem ovinku napotimo gori za Gradom k razvalinam. Ali se pa niže pod tretjim prehodom pod železnico pri mlinu povspnemo na nekoliko strmi 722 m visoki Pečevnik, od koder moremo, prekoračivši

¹⁾ Schiller-Koseski.

²⁾ Aškerc.

„Dom in svet“ 1899, št. 23.

¹⁾ Ripšl.